Balogh Péter: Adatok Derecske élővilágához 89.old.

Dr.Varga Zoltán: Szempontok a Hortobágyi Nemzeti Park egyes területtípusainak természetvédelmi kezeléséhez 94.old.

MEGFIGYELÉSEK 106.old.

KÖRNYEZETÜNKÉRT:

id.Radetzky Jenő: Madárvédelemről - madáretetésről 116.old.

Belházy Norman: Madarak az etetőn 129.old.

Ilyés Imréné - Szemes Imréné: Beszámoló a hosszúpályi Környezet- és Természetvédő Szakkörök tevékenységéről 131.old.

HÍREK 133.old.

TERMÉSZET A MŰVÉSZETBEN:

Endes Mihály: Csend (Zelemér télen) Fotó 139.old.

Megváltozott címmel, változatlan törekvésekkel

Nem tévedés, kedves Olvasóink, most is lapunk, a Természettudományos Tájékoztató, mégpedig annak harmadik száma fekszik Önök előtt. Akkor mire véljük az új címet? - kérdezhetik joggal. Mi vezette a szerkesztőket, netán a kiadót, hogy ezt a változtatást megtegyék? Megváltozik-e ezzel valami egyéb is a tartalomban, vagy a szándékokban, amelyek létrehozták? Nem, egyik feltételezés sem tapint a lényegre. A szálak jóval régebbre vezetnek vissza, kövessük hát ezeket!

Amit a lázas tervezgetések és az előkészítő munkák idejében elképzeltünk, azt, hogy a lap a CALANDRELLA nevet fogja viselni, az idő tájt nem vált, nem válhatott valóra. Az akkori, rövid ideig tartó - és gondolom érthető - elkedvetlenedésünket aztán gyorsan felváltotta a szükség kényszeréből, de méginkább a megjelenés küszöbön álló lehetőségéből fakadó lelkesedésünk. Mivel nem sok választás kínálkozott, így csakhamar megszületett a kicsit hosszú, kicsit száraz, összességében talán nehézkesnek mondható cím.

Persze nem volt ez azért rossz cím! Hiszen tükrözte a célkitűzéseket, amelyek - úgy véljük - meg is valósultak eddig, azaz a természettudományos ismeretek terjesztését. Borítójába kötve számos adat és információ látott napvilágot. Ám a CALANDRELLA név továbbra is a szívügyünk maradt. S hogy miért, az sem titok. Viselője a magyar székipacsir-

ta, tudományos nevén Calandrella brachydactyla hungarica, amelylyel csak hazánkban, közelebbről a tiszai Alföldön találkozhatunk. Szikeseink aprótermetű madara pedig fogytán fogy, hiába próbálja óvni és védeni legnagyobb nemzeti parkunk. Mert eltűnését is mi magunk okozzuk a környezet rombolásával, a kellő megfontolást és szaktudást nélkülöző beavatkozásokkal.

Most már megérthetik Olvasóink, miért is választottuk címermadarunknak éppen őt. Egyrészt jelképezi a nekünk oly kedves Tiszántúl ezerarcú élővilágát, másrészt a gyakran sikerrel, olykor azonban vereséggel végződő természetvédelmi küzdelmeink során is számtalanszor gondolunk sorsára. Kitartóan és bizakodva. És éppen ez lapunk hajtóereje is. Tartsanak hát velünk, készítsük és olvassuk együtt a CALANDRELLÁT! Fedezzünk fel újabb értékeket és a már ismertekkel együtt tegyünk meg mindent fennmaradásukért!

Főszerkesztő

Papp László - Dudás Miklós:

Adatok a Közép-, a Dél-Nyírség és környékének botanikai értékeiről I.

Körülbelül egy évtizednyi florisztikai felméréseink és vizsgálataink rövid kivonatát szeretnénk itt szisztematikai sorrendben leírni. Tesszük ezt azért, mert úgy érezzük, hogy ilyen irányú ismereteink több területen erőteljesen módosítják az irodalmi adatokat - sajnos néha negatívan, a kipusztulásról tudósítva -, s ebből fakad a második okunk, szeretnénk felhívni kollégáink figyelmét a védelmek elengedhetetlenségére és halaszthatatlanságára. Meggyőződésünk, hogy a botanikán belül, illetve botanikai természeti értékeink állapota felől (de más biológiai résztudomány-területen) sem áltathatjuk magunkat. Hiszen tisztázni kell olyan fajok létét is, amelyekről még mindig téves feltételezések vannak - túlzottan rózsás helyzetben feltüntetve természetes állapotainkat, - s amelyek, mint például a Gladiolus palustris - függetlenül attól, hogy a legújabb magyar irodalmak is megjegyzik a Bagaméri erdőben (Szent Anna puszta) - már nagy valószínűséggel 1939-ben kipusztult. (Soó R., 1939). A mi kutatásaink is e 39-es tudósítást igazolták! Sajnos!

Úgy látszik, ez a "túlzott" optimizmus még a legnagyszerűbb botanikus koponyáinkat is magával ragadta, ezért ke-